

23. nedeľa po Trojici, 23.11.2025

Text: Matúš 25, 1-13: ¹ **Vtedy bude kráľovstvo nebeské podobné desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi.** ² **Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných.** ³ **Tie pochabé si totiž vzali lampy, ale nevzali si olej;** ⁴ **tie rozumné si však vzali s lampami aj olej v nádobách.** ⁵ **Keď ženích meškal, zdriemli všetky a zaspali.** ⁶ **O polnoci nastal krik: Ajhl'a, ženích, vyjdite mu naproti!** ⁷ **Vtedy prebudili sa všetky panny a pripravovali si lampy.** ⁸ **Tu pochabé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú!** ⁹ **Ale rozumné povedali: Aby potom nestačilo ani nám, ani vám? Chod'te radšej k predavačom a kúpte si.** ¹⁰ **Keď však odišli kupovať, prišiel ženích; pripravené vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.** ¹¹ **Neskoršie prišli aj ostatné panny a hovorili: Pane, pane, otvor nám!** ¹² **Ale on odvetil: Veru vám hovorím, nepoznám vás!** ¹³ **Preto bdejte, lebo nepoznáte dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka.**

Neviem, ako vy, ale ja keď počúvam nejaký „svadobný príbeh“, čakala by som šťastný koniec. Pre nevestu a ženícha a pre päť družičiek, ktoré mali dostatok oleja pre svoje lampy a dostali sa na hostinu, sa možno všetko dobre vydarilo. Ale päť nerozumných družičiek, ktoré nemali dostatok oleja, ženích ostro pokarhal a vylúčil ich zo svadobnej hostiny. A pri tom vôbec nezobral do úvahy, že on sám meškal?

Staroveký židovský zvyk bol, že ženích a jeho sprievod prišli do domu rodičov nevesty a vzali nevestu spolu s jej sprievodom v svadobnom sprievode späť do domu jeho rodičov, kde sa mala začať svadobná oslava. A v tomto príbehu ženích mešká – v skutočnosti veľmi mešká – tak mešká, že všetkých desať družičiek sa stane ospalými a zaspia. Aký má ženích potom problém s družičkami, ktoré prišli neskôr na svadobnú hostinu?

Keď sa konečne o polnoci objavil, bolo zrejmé, že medzi družičkami nastal zmätok a strach. Päť z nich vlastne bolo asi v pohode. Priniesli si olej do lámp, takže ho len rýchlo doplnili a mohli ísť. Ale ďalších päť malo problém. Ich lampy pomaly zhasínali a nemali olej na doliatie. A potom sme svedkami situácie, ktorá celkom neladí s našou výchovou, alebo teda aspoň tou kresťanskou. Päť takzvaných múdrych družičiek, ktoré majú olej navyše, sa odmieta podeliť s piatimi, ktoré ho nemajú. Namiesto toho, aby sa podelili, im radia, aby išli k predavačom a kúpili si nejaký pre seba. Nikdy ste sa nad tou radou nezamysleli? My to dnes už tak možno nevnímame, pretože niektoré obchodné reťazce majú otvorené 24 hodín denne. Ale v tom čase niečo také nebolo. Toto totiž bola dosť pochybná rada, keďže je už polnoc. Kde nájdú v túto hodinu predavača? Jedine snáď, že ho vytiahnu z postele.

Napriek tomu sme svedkami, že „hlúpe“ družičky ozaj idú hľadať olej. Neviem, ako si to predstavovali, že za ako dlho stihnú o polnoci zohnať olej do lámp, ale očividne mali predstavu, že keď ho budú mať, vtedy ich ženích pustí na svadbu. V tejto chvíli bol pre nich najpodstatnejší olej. Nezobrali do úvahy, že mali v skutočnosti oveľa dôležitejšie poslanie, ako zháňať olej. **Boli pozvané preto, aby odprevadili ženícha na svadbu!**

Poznáme to, čo sa potom stalo. Kým sú preč, zmeškajú príchod ženícha. A keď dobehnú na svadobnú hostinu, je už neskoro. Dvere na hostinu sú zatvorené a ženích ich nevpustí. „**Pane, Pane, otvor nám,**“ hovoria. A ženích im odpovedá: „**Veru, hovorím vám, nepoznám vás.**“ (Matúš 25:11-12)

Ak čítame podobnosť O 10. pannách bez toho, aby sme videli samotné jeho poslanstvo, je doslova znepokojujúce. Nie je v ňom vlastne žiadna milosť. Ženích – ktorý sám je v podstate príčinou problému (keby nebol prišiel neskoro, nemuseli družičky riešiť olej do lámp), sa od začiatku oneskoril, 5 družičiek sa odmieta podeliť s olejom s ostatnými piatimi

a napokon tie, ktoré si išli zohnať olej, počujú, že sa na svadbu nedostanú. Čo nám teda hovorí toto podobenstvo? Nepýta sa v konečnom dôsledku dnes aj nás, či sme sa neocitli na nesprávnej strane zamknutých dverí?

Podobenstvo o družičkách končí Ježišovými slovami: „**Preto bdejte, lebo nepoznáte dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka.**“ Čo Pán Ježiš myslí pod slovom „Bdejte“? Grécke sloveso preložené ako „Bdejte“ (*gregoreo*) sa dá preložiť aj ako „*byť v strehu, ostať sústredený a pozorný; zostať sústredený na danú úlohu*“.

Kvôli ženíchovmu meškaniu všetkých desať družičiek zaspalo, takže je zrejmé, že problémom nie je to, že si uprostred čakania oddýchli. A v konečnom dôsledku, napokon ani olej nebol problémom, lebo si ho zohnali a ak by olej bol podstatou celého príbehu, potom vlastne nebol dôvod, aby neboli vpustené na svadbu.

To, na čo by som dnes chcela ukázať, je kritický moment, keď družičky mali privítať ženícha, a opustili svoje miesta. Neboli hlúpe preto, že nemali olej, ale preto, že ich hlavnou úlohou bolo privítať ženícha a sprevádzať svadobčanov s radosťou. To bola skutočná úloha družičiek a tých našich päť odišlo zháňať niečo, o čom si mysleli, že je prvoradé. Nechali sa ale rozptýliť druhoradými starosťami, zmeškali príchod ženícha, zanedbali svoju úlohu a tým zmeškali aj samotnú oslavu.

A tak nás vlastne toto podobenstvo požíva k otázke: Aká je moja úloha v čakaní na Ženícha? A k sebazpytovaniu: Plním svoju úlohu, svoje poslanie, svedomito? Pretože to je ukazovateľom toho, že som bdela/ bdely. Že som stále sústredená pozorná na úlohu, ktorá mi bola zverená!

Podobenstvo o 10. pannách hovorí, že máme jasné poslanie, ktorému máme ostať verní, počas celého nášho života. Poslaním družičiek bolo sprevádzať ženích na svadbu. Naším poslaním je plniť vôľu nebeského Otca. Pán Ježiš to veľmi jasne hovorí v podobenstve/obraze o Poslednom súde v Matúšovi 7:21: „**Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca nebeského.**“

Božia vôľa je podľa slov Pána Ježiša jednoznačná? „**Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.**“ (25,40). Myslím si, že v skutočnosti je Pán Ježiš, náš Ženích, už medzi nami, a stotožňuje sa s poníženými, odmietnutými, pohrdanými, slabými a to, ako reagujeme na ich prítomnosť, je kľúčovým ukazovateľom toho, ako sme pripravení na stretnutie s naším Ženíchom. A tiež nášho zdravého vzťahu s Ním.

A ako to máme robiť? Tak, že prijmeme poslanie, ktoré nám bolo zverené: „**Chod'te teda, čiňte mi učeními všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Duchu Svätého²⁰ a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľ'a, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta.**“ (28, 19-20).

Pokiaľ sú tu ľudia, ktorí potrebujú počuť evanjelium, a pokiaľ sú tu hladní ľudia, ktorých treba nakrmiť, cudzinci, ktorých treba privítať, chorí ľudia, o ktorých treba postarať sa, a všemožní ľudia, ktorí potrebujú navštíviť, máme veľa práce, kým sa Ježiš nevráti. Nie je to tak, že sme spasení svojimi skutkami. Skôr to, čo nás zamestnáva, je znamením, kde je naše srdce, aké sú naše priority. Byť pripraveným, bdelym, neznamená neodpočinúť si od práce. Znamená to vedieť, čo je naše poslanie a konať ho. Vtedy bude pre nás platiť: „**Pod'te, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta.**“ (25,34). Amen.